

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. 7. 2019 samosoudcem Mgr. Alešem Grombířem, **takto:**

Obžalovaná

██████████, narozená ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████ čp. ██████████

se podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťuje obžaloby

státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Berouně sp.zn. ZT 243/2018 ze dne 31.1.2019 pro skutek, jehož se měla dopustit tím, že v přesně nezjištěné době v květnu roku 2017 bez vědomí a svolení svého manžela ██████████, narozeného ██████████, patrně v jejich dřívějším společném bydlíšti na adrese ██████████, zadala do svého mobilního telefonu iPhone 6S platební kartu číslo ██████████ vedenou k bankovnímu účtu České spořitelny a.s. číslo ██████████, jehož majitelem je společnost D.sediment s.r.o., jejíž vlastníkem a jediným jednatelem je ██████████, obžalovaná prostřednictvím této platební karty ze svého mobilního telefonu následně v době od 15. 5. 2017 do 16. 2. 2018, prováděla neoprávněně platby, a to v 19 případech za nákup zboží přes mobilní aplikaci v internetovém obchodě WISH a ve 3 případech za lokalizační služby Geolociomobi, bez nutnosti zadání ověřovacích kódů, nebo jiné autorizace, kdy takto obžalovaná objednala a získala zboží a služby za celkem 15 951,29 Kč, přičemž další transakce v částce 9 721,04 Kč byly z důvodu nedostatku

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Sládková.

finančních prostředků na účtu zamítnuty, celkově tak byla společnosti D.sediment s.r.o., IČ: 02629526 způsobena škoda ve výši 25 672,33 Kč,

tedy

měla si přisvojit cizí věc tím, že se jí měla zmocnit a způsobit tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, dopustit se jednání, které bezprostředně mělo směřovat k přisvojení si cizí věci tím, že se jí měla zmocnit a způsobit tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou a opařit sobě bez souhlasu oprávněného držitele platební prostředek jiného,

čímž měla spáchat

přechin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, dílem dokonaným a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku v souběhu s přechinem neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozené společnosti D.sediment s.r.o., a Česká spořitelna a.s. odkazují s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Po provedeném hlavním líčení dospěl soud k závěru, že se spolehlivě neprokázalo, že by se obžalovaná jednáním uvedeným v obžalobě, dopustil trestné činnosti.
2. Obžalovaná se k trestné činnosti, pro kterou je stíhána, resp. pro kterou na ní byla podána obžaloba, nedoznala. Uvedla mj., že poškozený pan [REDAKCE] podal trestní oznámení z důvodu msty, jelikož vedou spor o syna [REDAKCE] a obžalovaná nechce, aby syn byl ve výhradní péči pana [REDAKCE]. Mobilní telefon se zakoupil v roce 2016, obžalovaná po poradě se známou zjistila, že se do mobilního telefonu značky iPhone musí zadat platební karta. Výrobce tohoto typu mobilního telefonu vyžaduje, aby do něj byla platební karta zadána, pokud není, tak není možné do mobilního telefonu stáhnout hudbu. Pan [REDAKCE] o zadání platební karty do mobilního telefonu obžalované věděl, dokonce i byl přítomen tomu, když se platební karta do nově zakoupeného mobilního telefonu zadávala. Obžalovaná v tu dobu žádnou platební kartu nevladnula. Do telefonu byly postupně zadány dvě platební karty, nejdříve po zprovoznění mobilního telefonu jedna, u které vypršela platnost a po obdržení nové platební karty byla zadána platební karta nová, s čímž pan [REDAKCE] souhlasil a byl u zadávání platebních karet vždy přítomen. Platební karty byly v mobilním telefonu zadány po dobu tří let. Pan [REDAKCE] věděl i o stahování hudby do mobilního telefonu, jelikož hudba byla stahována i pro něj. Hudba se do mobilního telefonu stahovala od zprovoznění mobilního telefonu a o lokalizačních službách pan [REDAKCE] taky věděl. S panem [REDAKCE] obžalovaná sdílela společnou domácnost, normálně spolu fungovali do listopadu 2017, kdy pan [REDAKCE] opustil společnou domácnost. Ohledně nákupu přes mobilní aplikaci WISH obžalovanou pan [REDAKCE] upozornil v únoru 2018 e-mailem, kdy napsal, že platební kartu zablokoval a že ho obžalovaná okradla. V mobilním telefonu obžalované byla nainstalovaná mobilní aplikace WISH. Dcera obžalované [REDAKCE] si mobilní telefon půjčovala, když měla svůj mobilní telefon vybitý nebo jí došly data. Dcera obžalované nepotřebovala žádný PIN, jen si vybrala, přejela šipku a tím věc zaplatila. Balíčky se zbožím chodily do schránky, pokud balíček přišel na poštu, obžalovaná balíček na poště vyzvedla, vždy to byly balíčky z Číny. Obžalovaná neřešila, jak byly věci placeny, ani dcery [REDAKCE] se neptala, myslela si, že vevnitř bude

faktura k zaplacení, což nebyla a obžalovaná to tedy neřešila. Obžalovaná uvedla, že žádné nákupy neučinila.

3. Svědek poškozený [REDAKCE] ve své výpovědi mj. uvedl, že je jednatelem poškozené společnosti, když ve společnosti žádný jiný jednatel není. Společnost podniká ve vodohospodářství. O výpisy z účtu se svědek nestará, od toho je účetní. Účetní nemá přístup k účtu, dělá faktury a jednou za rok vyúčtování. Účetnictví je v pořádku, svědek má za sebou kontroly z finančního úřadu, které byly jak na něj jako fyzickou osobu, tak i na právnickou osobu D.sediment s.r.o.. Svědek dále uvedl, že od listopadu 2017 odešel společně se svým synem ze společné domácnosti, kterou vedl s obžalovanou. Cca po třičtvrtě roce mu bylo z banky oznámeno, že mám doplatit částku na bankovním účtu, jelikož na bankovním účtu chyběly finanční prostředky. Svědek kontaktoval Českou spořitelnu a.s., kde má veden bankovní účet společnosti D.sediment s.r.o., s dotazem, z jakého důvodu se strhávají finanční prostředky z bankovního účtu. Česká spořitelna a.s. sdělila, že rok a půl nazpět se strhávají platby přes internet do výše 1 000 Kč, když nízké platby svědek neřešil s odůvodněním, že jsou to platby za vedení účtu apod., poté však došlo k platbě cca 4 500 Kč. Platební karta platby na internetu blokována nebyla. Česká spořitelna a.s. svědkovi po šetření vrátila částku cca 13 500 Kč na bankovní účet. Svědek neví, kdo platební kartu do mobilního telefonu obžalované zadal, s jeho svolením to však nebylo. Karta mohla být do mobilního telefonu zadána bez jeho vědomí, stačilo, aby kartu neměl zrovna u sebe a obžalovaná mohla opsat číslo karty do mobilního telefonu. Žádnou z plateb neschválil ani o žádné nevěděl. Bankovní účet svědek nekontroloval, pokud odepsaná částka byla nižší než 1 000 Kč. Výpisy z účtu neměl aktualizované a dokonce před 14 dny zjistil, že výpisy z bankovního účtu, který je veden na něj jako fyzickou osobu, chodí na e-mailu do spamu. Svědek nikdy přes internet nic neplatil, byla to pro něj novinka, raději vše platil v hotovosti. Svědek nikdy nevěděl, že pokud se zadá platební karta do mobilního telefonu iPhone, že se může takto platit. Svědek dále uvedl, že je jednatelem poškozené společnosti, když ve společnosti žádný jiný jednatel není. Společnost podniká ve vodohospodářství. O výpisy z účtu se svědek nestará, od toho je účetní. Účetní nemá přístup k účtu, dělá faktury a jednou za rok vyúčtování. Účetnictví je v pořádku, svědek má za sebou kontroly z finančního úřadu, které byly jak na něj jako fyzickou osobu, tak i na právnickou osobu D.sediment s.r.o..
4. Svědkyně [REDAKCE] ve své výpovědi mj. uvedla, že do mobilního telefonu obžalované zadal platební kartu pan [REDAKCE], jelikož obžalovaná platební kartu neměla. Svědkyně informaci, že obžalovaná nevlastní platební kartu, ví z důvodu, že obžalovaná dříve žádala svědkyni o finanční pomoc a finanční prostředky proto svědkyně zasílala na účet syna obžalované. Svědkyně při telefonátu s obžalovanou slyšela pana [REDAKCE], jak obžalované říká, ať stáhne písničku, která hrála v autě. Svědkyně dále uvedla, že dcera svědkyně je velice šikovná a určitě by zvládla přes aplikaci objednat zboží. Svědkyně je přesvědčena, že pan [REDAKCE] podal trestní oznámení z důvodu, aby se obžalovaná vzdala jejich společného syna.
5. Svědek [REDAKCE] ve své výpovědi mj. uvedl, že pomáhal obžalované nastavit mobilní telefon iPhone v základních nastaveních, poněvadž obžalovaná není technický typ. Obžalovaná by nebyla schopna si sama mobilní telefon nastavit, ani zadat platební údaje. Přímo u zadávání platební karty do mobilního telefonu svědek nebyl, jen ví, že mobilní telefon značky iPhone, poté co se aktivuje, vyžaduje zadání platební karty, proto aby fungovaly aplikace, mobilní telefon nabídne zadání platební karty sám. Svědek ze společné domácnosti obžalované a pana [REDAKCE] odešel v 15ti letech, když v roce 2017 s nimi již nebydlel. Po pořízení mobilního telefonu se do mobilu hudba a aplikace stahovali a pan [REDAKCE] hudbu stahoval sám, nebo pověřil obžalovanou, aby písničku stáhla. Pan [REDAKCE] věděl i o tom, že písničky jsou placené. Obžalovaná svědkovi v době, kdy ještě žil s obžalovanou a panem [REDAKCE], mobilní telefon nikomu nepůjčovala. Svědek o objednávání zboží přes aplikaci WISH neví. Poté, co pan [REDAKCE]

odešel ze společné domácnosti, kde žil s obžalovanou, nabídl pan [REDAKCE] svědkovi částku 4 800 Kč za to, svědek přivede bratra [REDAKCE] (syna obžalované a pana [REDAKCE]) a předá ho panu [REDAKCE] na místě, které pan [REDAKCE] určil.

6. Svědkyně [REDAKCE] ve své výpovědi mj. uvedla, že pomáhala obžalované s výběrem mobilního telefonu, kdy se radila i s IT technikem v jejím zaměstnání. Platební karta musela být do mobilního telefonu iPhone zadána kvůli aktualizacím a softwaru, nedalo by se do mobilního telefonu nic stahovat. Zadávání platební karty do mobilního telefonu obžalované řešila svědkyně s kolegou v práci. Při zadávání platební karty svědkyně v lednu 2016 s obžalovanou telefonovala, kdy obžalovaná měla hovor na hlasitý odposlech (reproduktor). Při tomto rozhovoru byl pan [REDAKCE] přítomen, který sdělil, že do mobilního telefonu zadá platební kartu svou. Po nějaké době došlo k problémům s mobilním telefonem tak svědkyně u IT technika v zaměstnání zjišťovala, čím by to mohlo být a bylo svědkyni řečeno, že mohla vypršet platnost platební karty, což obžalované sdělila. Obžalovaná a pan [REDAKCE] zkontrolovali platnost karty a zjistili, že vypršela. Pan [REDAKCE] po vystavení nové platební karty opět platební kartu do mobilního telefonu obžalované zadal. Svědkyně neví, jak přesně se karta do mobilního telefonu zadává, vlastní jiný typ mobilního telefonu, vše řešila s kolegou z práce, který se v mobilních telefonech iPhone vyzná. Zadává se do telefonu číslo platební karty, kód karty. Technické nastavení telefonu a zadání platební karty by obžalovaná sama technicky nezvládla.
7. Svědkyně [REDAKCE] ve své výpovědi mj. uvedla, že její dcera a dcera obžalované [REDAKCE] spolu kamarádili a před dvěma lety po dobu cca tři čtvrtě až jednoho roku dcera obžalované chodila na návštěvu ke svědkyni a chlubila se s novými věcmi, které ji obžalovaná objednala přes aplikaci WISH. Byli to drobnosti jako hodinky na ruku, overal na spaní, kosmetika, příslušenství k mobilnímu telefonu. Svědkyně nikdy osobně neviděla obžalovanou věci objednávat. Dcera obžalované a dcera svědkyně jednou za svědkyni přišli s tím, zda by svědkyně dceři objednala overal na spaní cca za 400 Kč, chtěla po obžalované, aby ho objednala. Obžalovaná následně svědkyni nabídla, že ho objedná cca za 1 000 Kč, což svědkyně odmítla, jelikož to pro ni bylo moc drahé. Dcera obžalované vlastnila svůj mobilní telefon. Svědkyně dále uvedla, že na obžalovanou podávala trestní oznámení, které je v řešení, poněvadž svědkyni a její děti pošpinila na sociální síti, čímž jí způsobila trauma.
8. Svědkyně – nezletilá [REDAKCE] mj. uvedla, že si přes telefon mamky objednávala věci „přes WISH“. Nejprve si koupila jednu věc a potom další, protože se jí to líbilo. Když mamka spala nebo se koupala, tak si půjčila její mobil, něco si koupila a čekala, až to přijde. Mamka se potom divila, co to přišlo. Zásilky přicházely přímo domů nebo na poštu. Na poště to musela vyzvedávat mamka, tak se jí ptala, co to je a odkud to je. Odpovídala jí, že neví. Když zásilku vybalovala, tak u toho mamka byla. Když už toho přišlo víc, tak mamce už řekla, že „nakupovala na WISHI“, že je to tam hrozně levné. Mamka byla chvíli naštvaná a říkala, že to „bude průser“. Potom se to začalo řešit, nevěděla, že „tam má táta kartu“. Matce [REDAKCE] nikdy neřekla, že jí věci objednává mamka. Říkala jí, že si to objednává sama, když je mamka někde pryč.
9. Před rozhodnutím ve věci vzal soud na zřetel i ostatní provedené listinné důkazy, kterými jsou zejména bankovní dokumentace k účtu společnosti D.sediment, úřední záznam Policie ČR k neoprávněným platbám a jejich přehled, na základě kterých bylo zjištěno, že od 19. dubna 2017 do 13. února 2018 bylo platební karty poškozeného užito v aplikacích ORDERWISH (internetový obchod především s módou) v 19 schválených případech v celkové výši 15 484 Kč a ve 13 zamítnutých případech v celkové výši 9 568,60 Kč, ITUNES (hudební internetový obchod) v 70 schválených případech v celkové výši 27 145,60 Kč a 71 v zamítnutých případech v celkové výši 33 182,89 Kč a GEOLOCATIONMOBI (služba k zaměření MT) v 3 schválených případech

v celkové výši 460,29 Kč a v 1 zamítnutém případě ve výši 152,44 Kč. Dále vyjádření České pošty s.p., na základě kterého bylo zjištěno, že obyčejné zásilky nejsou při doručování v dokladech pošt evidovány. Uložené obyčejné zásilky, které se nepodařilo doručit, a nevejdou se do domovní schránky adresáta, eviduje pro snazší vyhledávání pouze ukládací pošta, když bylo zjištěno, že pro obžalovanou byly na ukládací poště Beroun 1 uloženy 4 obyčejné zásilky z ciziny, přičemž 3 byly vyzvednuty a 1 vrácena odesílateli. Odesílatelé zásilek ani země podání evidovány nejsou.

10. Soud se zabýval věcí již podruhé poté, co odvolací soud předešlý odsuzující rozsudek zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí. Odvolací soud se ztotožnil s názorem nalézacího soudu v tom, že se nepodařilo dostatečně prokázat zneužití platební karty od počátku v roce 2016, resp. že nelze vyloučit, že manžel obžalované (na počátku) se zadáním své platební karty do mobilního telefonu obžalované souhlasil, čímž by souhlasil či vzal na vědomí, aby přes mobilní aplikaci iTunes byla za poplatek stahována hudba k využití celou rodinou.
11. Soud dle pokynu odvolacího soudu vyslechl nezletilou svědkyni [REDAKCE] a po znovuzhodnocení provedených důkazů, když zohlednil stanovisko odvolacího soudu vyjádřené v jeho rozhodnutí, dospěl tentokráte k závěru, že není dostatečně prokázáno, že by se obžalovaná jednáním uvedeným v obžalobě (či částí tohoto jednání) dopustila trestné činnosti. Soud se na pokyn odvolacího soudu více zaměřil na otázku, zda poškozený [REDAKCE] svůj souhlas se zadáním karty a užíváním karty odvolal, resp. zda obžalovaná vůbec mohla předpokládat, že kartu užívá neoprávněně, nebo zda se mohla domnívat, že kartu užívá na základě dříve uděleného souhlasu v přesvědčení o jeho trvání. Pokud není možno zjistit či určit dobu odvolání souhlasu poškozeného s užíváním jeho zadané platební karty (a to ani dobou jeho odchodu ze společné domácnosti), mohou vzniknout pochybnosti o tom, zda-li obžalovaný svůj souhlas odvolal. K prohloubení těchto pochybností přispívají i výpovědi svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří mimo to, že potvrdili prvotní souhlas poškozeného se zadáním jeho platební karty do mobilu poškozené, tak i přímo či nepřímo podpořili i tvrzení obžalovaného, že poškozený podal trestní oznámení z důvodu msty na obžalované, když usiluje o to, aby společný syn [REDAKCE] byl svěřen do jeho výhradní péče. V tomto směru má svoji logiku i argument obhajoby, že není věrohodné tvrzení poškozeného, že na bankovních výpisech si nevšiml částek srážených z jeho účtu v důsledku transakcí prováděných přes jeho kartu zadanou v mobilním telefonu obžalované, když obrat jeho společnosti je řádově 145 000 Kč a sražené částky jsou řádově v tisících korun. I toto do jisté míry podporuje eventualitu, že poškozený mohl vědět o využívání své karty ze strany obžalované a potažmo i jejich dcery, resp. souhlasit s takovým konáním, přičemž ale následně „využil“ tuto problematickou a spornou záležitost v trestním oznámení ve snaze uškodit obžalované.
12. Jelikož měl soud tentokráte pochybnosti o tom, zda-li obžalovaná úmyslně zneužila platební karty obžalované (ve snaze se obohatit), musel rozhodnout podle zásady „*in dubio pro reo*“, a proto obžalovanou podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby zprostil.
13. V důsledku zprošťujícího výroku potom soud odkázal podle § 229 odst. 3 tr. řádu společnosti D.sediment s.r.o., a Českou spořitelnu a.s. s jejich nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

Beroun 25. července 2019

Mgr. Aleš Grombíš v. r.
samosoudce